

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andriuță Eduard împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Andriuță Eduard, casată integral hotărârea Judecătoria Grigoriopol din 29 septembrie 2016 și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 27 aprilie 2016, Andriuță Eduard a depus cerere de chemare în judecată împotriva MAI și IGP cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că a activat în cadrul organelor afacerilor interne în funcția efectivului de comandă, fiind șef al Izolatorului de detenție provizorie al CPR Soroca actualmente IP Soroca în perioadele 21 noiembrie 2003 - 15 octombrie 2004, 23 iulie 2010 - 15 iunie 2012 și 02 noiembrie 2012 – 05 martie 2013 și în calitate de inspector serviciu escortă al secției management operațional al IP Soroca, al IGP al MAI până în prezent.

Afirmă Andriuță Eduard că urmează a-i fi stabilită vechimea în muncă cu avantaje cu calcularea a 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în perioada efectuării serviciului în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al CPR Soroca și escortă, deoarece pe perioada efectuării serviciului în organele afacerilor interne în subdiviziunea menționată a fost și este supus riscului sănătății și vieții personale, având contact direct cu persoanele contagioase și respectiv a condițiilor nefavorabile de lucru.

Indică reclamantul că la 25 februarie 2016, s-a adresat cu cerere prealabilă către MAI și Direcția resurse umane a IGP, prin care a solicitat efectuarea recalculării vechimii în muncă cu includerea avantajelor, și anume două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu în perioada activării în calitate de șef al Izolatorului de detenție

provizorie al CPR Soroca și inspector serviciu escortă al secției management operațional al IP Soroca, fiindu-i stabilit dreptul de a primi pensie pe linia MAI. La 12 martie 2016, a primit răspunsul Direcției resurse umane a IGP nr 34/3 A 70/16, prin care i s-a comunicat că potrivit art. 2 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care au dreptul la pensie li se stabilește pensia după eliberarea din serviciu. Calcularea vechimii în muncă în vederea stabilirii pensiei în condițiile legii precizate și a Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilite și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor CNA și sistemului penitenciar, inclusiv luarea în calcul a anumitor perioade cu avantaje, se efectuează după eliberarea din serviciu la cererea titularului acestui drept.

Declară Andriuță Eduard că la 16 martie 2016 a mai primit încă o scrisoare de la IGP prin care a fost informat că potrivit art. 20 din Legea privind petiționarea nr. 190 din 19 iulie 1994, petițiile adresate a doua oară care nu conțin argumente ori informații noi nu se reexaminează. De fapt, dânsul s-a adresat către MAI și IGP concomitent cu două scrisori diferite după conținut, dar a primit răspuns doar de la IGP, prin care nu a fost informat dacă la vechimea în muncă se ține cont de prevederile pct. 8 lit. (d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994. În răspunsul IGP se indică că numai la eliberarea din MAI i se va comunica dacă se ține cont de prevederile legii sus-numite și nicidecum nu la momentul de față.

Consideră reclamantul neîntemeiat răspunsul IGP, în condițiile în care dacă ar fi știut care este vechimea sa în muncă și dacă este calculată cu avantaje, ar fi cunoscut dacă la moment întrunește sau nu condițiile de pensionare. Astfel, la 21 martie 2016 reclamantul s-a adresat către Șeful Direcției resurse umane a IGP cu cerere, unde a invocat că nu-i este clar dacă calcularea la calcularea vechimii sale în muncă se va ține cont de înlesnirile prevăzute de lege, prin răspunsul IGP nr. 34/3-A-98/16 din 06 aprilie 2016 fiindu-i comunicat că la data de 07 aprilie 2016, vechimea sa calendaristică în cadrul subdiviziunilor MAI constituie 16 ani 08 luni 05 zile, dânsul nebeneficiind de înlesniri la calcularea vechimii în muncă.

Indică Andriuță Eduard că acțiunile MAI și IGP sunt ilegale, riscul la care sunt supuși colaboratorii izolatoarelor și escorte fiind reflectate în numeroase condamnări ale Republicii Moldova la CEDO. Mai mult ca atât, subdiviziunile în care a activat și activează în prezent sunt destinate pentru deținerea persoanelor care cad sub evidența reglementării din punctul 6 al Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și sistemul penitenciar, colaboratorilor CNA.

Solicită obligarea MAI și IGP să-i recalculeze vechimea în muncă cu includerea avantajelor de două luni vechime pentru o lună în serviciu pe perioada activității sale în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al CPR Soroca actualmente IP Soroca, și anume 21 noiembrie 2003 - 15 octombrie 2004, 23 iulie 2010 - 15 iunie 2012 și 02 noiembrie 2012 - 05 martie 2013 și în Serviciul escortă al Secției management operațional al IP Soroca în perioada 24 mai 2013 până în prezent.

Prin hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 29 septembrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

Instanța de judecată a ajuns la concluzia că răspunsul IGP nr. 34/3-A-80/16 din 12 martie 2016, recepționat de către reclamantul Andriuță Eduard la 16 martie 2016, a fost contestat în instanța de judecată cu încălcarea termenului de 30 zile stabilit de Legea contenciosului administrativ, cererea de chemare în judecată fiind depusă abia la 27 aprilie 2016. Totodată, instanța de fond a constatat că activitatea lui Andriuță Eduard în cadrul izolatoarelor de detenție provizorie, nu cade sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 și respectiv, nu poate beneficia de calcularea vechimii în muncă cu înlesniri.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de către Andriuță Eduard, casată integral hotărârea Judecătorei Grigoriopol din 29 septembrie 2016 și emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii. S-a obligat IGP să efectueze recalcularea vechimii în muncă a lui Andriuță Eduard cu includerea avantajelor de două luni vechime pentru o lună în serviciu, pe perioada activității sale în cadrul Izolatorului de detenție provizorie și escortă al CPR Soroca, și anume 21 noiembrie 2003 - 15 octombrie 2004, 23 iulie 2010 -15 iunie 2012 și 02 noiembrie 2012 – 05 martie 2013 și în Serviciul escortă al Secției management operațional al IP Soroca al IGP al MAI în perioada 24 mai 2013 și până la data adoptării prezentei decizii.

Instanța de apel a conchis că, concluzia Judecătorei Grigoriopol de a respinge acțiunea ca tardivă este eronată, deoarece Andriuță Eduard contestă răspunsul IGP nr. 34/3-A-98/16 din 06 aprilie 2016, prin care i s-a comunicat că la data de 07 aprilie 2016, vechimea calendaristică în cadrul subdiviziunilor MAI constituie 16 ani 08 luni 05 zile, dânsul nebeneficiind de înlesniri la calcularea vechimii în muncă. Prin urmare, acțiunea nu este tardivă, cererea de chemare în judecată fiind depusă la 27 aprilie 2016, adică în termenul de 30 zile prevăzut de Legea contenciosului administrativ. Curtea de apel Chișinău a indicat că pentru calcularea vechimii în muncă cu înlesnirile solicitate este necesar ca persoana să întrunească două condiții: instituția în care persoana execută serviciul să fie o subdiviziune indicată în pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici. Astfel, la cazul din speță sunt întrunite ambele condiții, or, izolatoarele de detenție provizorie cad sub incidența prevederilor pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

La 13 februarie 2017, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, IGP a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiate.

În susținerea recursului, IGP a invocat interpretarea în mod eronat a legii de către instanța de apel și neaplicarea legii care urma a fi aplicată, precum și aprecierea arbitrară a circumstanțelor pricinii.

Indică recurentul că legislatorul a stabilit expres că poate fi inclusă în vechimea în serviciul poliției doar vechimea în serviciu în cadrul afacerilor interne stabilită până la

data intrării în vigoare a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, iar unica autoritate care putea să stabilească vechimea în muncă în cadrul organelor afacerilor interne era MAI. Prin urmare, IGP nu poate fi obligat la stabilirea vechimii în muncă din cadrul afacerilor interne, această competență revenindu-i în exclusivitate MAI, or, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 nu exista ca entitate juridică și ca angajator.

La 22 februarie 2017, în adresa intimațiilor Andriuță Eduard și MAI a fost expediată copia recursului declarat de IGP, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 30 martie 2017, Andriuță Eduard a depus referință, solicitând declararea inadmisibil a recursului IGP, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, argumentele invocate fiind deja studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Alte referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către IGP este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către IGP nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de către IGP precum că nu poate fi obligat de a stabili vechimea în muncă din cadrul afacerilor interne a lui Andriuță Eduard, această competență revenindu-i în exclusivitate MAI, deoarece debitor al obligației de achitare a sumelor bănești ce rezultă din raporturile de muncă este entitatea în subordinea căruia activează creditorul obligației la momentul înaintării acțiunii. Astfel, intimatul-reclamant Andriuță Eduard este angajat în subordinea IGP și respectiv, efectuează recalcularea vechimii în muncă recurentul-pârât.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către IGP ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic